

**АКАДЕМІЧНА ДОБРОЧЕСНІСТЬ І ОЦІНЮВАННЯ
ДОСЯГНЕНЬ ЗДОБУВАЧІВ ОСВІТИ
В УМОВАХ ОНЛАЙН-НАВЧАННЯ**

Подуфалова К. Ю.

*доктор філософії, старший викладач кафедри іноземних мов
Вінницький державний педагогічний університет
імені Михайла Коцюбинського
м. Вінниця, Україна;
викладач іноземної мови
Комунальний заклад «Балтський педагогічний фаховий коледж»
м. Балта, Одеська область, Україна*

Навесні 2020 року у зв'язку з пандемією COVID-19 і введення карантинних обмежень у всіх соціальних сферах більшість закладів освіти перейшли на дистанційний формат навчання. Освітній ландшафт кардинально змінився: форми навчання, які були до того часу лише художніми візіями майбутнього освіти у творах наукової фантастики, стали реальністю, щонайперше завдяки цифровим технологіям і доступу до Інтернету фактично з будь-якої точки планети.

Повсюдне упровадження онлайн, змішаного та інших гібридних форм здобуття освіти різних рівнів призвело до формування нової педагогічної етики і нових засад ефективної комунікації між всіма суб'єктами освітнього процесу, де актуалізувалися питання особистісної відповідальності, академічної доброчесності, ефективної взаємодії, мотивації і оцінювання результатів навчання.

Поширення онлайн-навчання увиразнило проблему розробки методів адекватного оцінювання успішності здобувачів освіти в онлайн-середовищі зі збереженням належного рівня академічної чесності і об'єктивності.

За декілька років практики онлайн-взаємодії в освіті, у студентських та учнівських спільнотах, нажаль, сформувалися і поширилися нові способи шахрайства, пов'язані з привласненням чужої інтелектуальної власності, фальсифікації результатів досліджень і нівелювання унікальності нових ідей.

Деякі з шахрайських способів є специфічними для середовища онлайн-курсів, а деякі можуть спостерігатися як у дистанційному, так і в очному форматах навчання: 1) завантаження робіт з Інтернету та заява про них як про власну роботу, використання матеріалів без

дозволу під час онлайн-іспиту; 2) спілкування з іншими учнями / студентами через месенджери з іншого пристрою (телефона, планшета) для отримання екзаменаційних відповідей в режимі реального часу або залучення іншої особи до складання онлайн-іспиту чи завдання, а не студента, який надсилає роботу; 3) використання сфальсифікованих результатів наукових досліджень шляхом незначної зміни деяких цифрових даних і презентація цих результатів як своїх власних і под.

Таким чином, освітнє онлайн-середовище в силу своєї специфіки (можливість збереження анонімності, складність оперативного відстежування першоджерела інформації, швидкість зміни візуальної наочності, гнучкий графік навчання, зниження навчальної мотивації здобувачів освіти в умовах відсутності живої взаємодії з викладачем та однокурсниками) стало своєрідним каталізатором поширення практик академічної недоброчесності – і це дуже хвилює освітян-практиків, як можемо побачити з досліджень і публікацій щодо проблем академічної етики в світовій освітній періодиці [1–3].

Спроби змінити ситуацію, що склалася, зводяться, переважно, до витрачання викладачами додаткового часу і зусиль на створення методів і форм адекватного і об'єктивного оцінювання освітніх результатів учнів і студентів: застосування адаптивного тестування, персоналізація завдань для самостійної та індивідуальної роботи, розробка дидактичних ігор з елементами контролю і діагностики, використання творчих завдань в якості інструменту оцінювання. Але не всі ці методи можуть бути валідними і надійними, важко піддаються переведенню на мову числових вимірів для шкалювання, що дає можливість отримати достовірні дані про рівень успішності студентів.

На наш погляд, більш доцільними для контрольно-діагностичних процедур в умовах онлайн-навчання з метою підтримання академічної доброчесності могли б стати: використання проблемних запитань, пов'язаних з особистим досвідом конкретного здобувача освіти (з одного боку, такі питання сприяють аутентифікації учасника тесту, з іншого – дозволяють побачити реальний рівень обізнаності і компетенцій здобувача); випадкова послідовність запитань екзаменаційних тестів, представлення лише одного запитання за раз, розробка процедури іспиту таким чином, щоб він займав обмежений проміжок часу; оперативна перевірка оригінальності тексту відповіді учня / студента; блокування браузерів (таке блокування запобігає використанню додаткових електронних матеріалів під час іспитів, блокуючи відвідування студентами зовнішніх веб-сайтів або використання несанкціонованих програм на тому ж пристрої, на якому проводиться оцінювання). Такі насправді нескладні заходи можуть

реально вплинути і на якість підготовки здобувачів освіти, і на запобігання шахрайству в академічному середовищі закладу освіти.

Академічна доброчесність стала нині органічною складовою всієї системи освіти. Основні цінності, які становлять академічну доброчесність, не лише підтримують репутацію шкіл та ЗВО як особливих суспільних інституцій, але вони також створюють спільну основу для педагогічної діяльності в цифровому світі. Тому сьогодні надзвичайно важливо розвивати наукові знання та впроваджувати нові практики підтримки академічної доброчесності в онлайн-середовищі, зокрема в оцінюванні навчальних досягнень здобувачів освіти.

Список посилань

1. Cerimagic S., and Hasan M. R. Online Exam Vigilantes at Australian Universities: Student Academic Fraudulence and the Role of Universities to Counteract. *Ujer*, 2019. № 7 (4), P. 929–936.

2. Ladyshewsky R. K. Post-graduate Student Performance in ‘supervised In-Class’ vs. ‘unsupervised Online’ Multiple Choice Tests: Implications for Cheating and Test Security. *Assess. Eval. Higher Edu*, 2015. № 40 (7), P. 883–897.

3. Lawson S. Are Schools Forcing Students to Install Spyware that Invades Their Privacy as a Result of the Coronavirus Lockdown? *Forbes*. URL: <https://www.Forbes.com/sites/seanlawson/2020/04/24/are-schools-forcing-students-to-install-spyware-that-invades-their-privacy-as-a-result-of-the-coronavirus-lockdown/?sh=7cc680e5638d>.

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-345-6-159>

PLAGIARISM SHOULD BE PUT TO REST

Polyvana L. A.

*PhD in Economics, Associate Professor,
Associate Professor at the Department of Accounting, Auditing and Taxation
State Biotechnology University
Kharkiv, Ukraine*

The use of the word «plagiarism» today is a developed phenomenon. According to a large explanatory dictionary of the Ukrainian language, «plagiarism» is the appropriation of authorship of another’s work of science, literature, art or another’s discovery, invention, or rationalization proposal,